

okresnímu soudu ve Fryštátě jako příslušnému k pokračování na základě Šu 18. zák. čl. LX : 1881 a když tento neuznal se příslušným podle Šu 18 ex. řádu, opětně připsím ze dne 7. června 1926 poukazuje k tomu, že okresní soud ve Fryštátě má dle Šu 133 zák. čl. LX : 1881 rozhodnouti o přikázání zabavené pohledávky. Než okresní soud ve Fryštátě znovu odmítá svou příslušnost ve smyslu Šu 18 čís. 3 ex. řádu. Na jeho oznámení o tomto záporném sporu o příslušnost bylo rozhodnuto ve smyslu Šu 47 j. n., jak shora uvedeno. Dle Šu 18. zák. čl. LX : 1881 jest k provedení takové exekuce příslušným okresní soud, v jehož obvodu má býti exekuce vykonána. Výkon pak spočívá dle Šu 133 téhož zákona v tom, že, byla-li zabavena taková peněžitá pohledávka dlužníkovou, kterou může vyzdvihnouti z veřejné pokladny neb z deposita, poukáže soud příslušný k provedení exekuce zabavenou pohledávku pro vymáhajícího věřitele a zašle poukazovací usnesení vrchnosti, která jest nadřaděna pokladně příslušné k vyplácení a kteráž jest povinna bezodkladně zaříditi touto pokladnou výplatu vymáhajícímu věřiteli. Podle těchto předpisů není v obvodu jejich platnosti soudu, jenž by byl příslušný jako soud exekuční, poněvadž dle nich výkon exekuce, totiž poukaz výplaty a výplata sama musí se státi tam, kde jest veřejná pokladna. V oblasti státu, kde platí exekuční řád ze dne 27. května 1896, čís. 79 ř. z. jest však při takové exekuci dle Šu 18 čís. 3 ex. ř. povolán zakročiti jako exekuční soud ten okresní soud, u kterého má dlužník svůj obecný soud, a není-li ho v tuzemsku (t. j. v této oblasti, srov. rozhodnutí čís. 5386 sb. nejv. soudu), ten okresní soud, v jehož obvodě jest bydliště, sídlo nebo pobyt poddlužníka. Povinná strana nemá v obvodě okresního soudu ve Fryštátě svůj obecný soud (§ 65, 66 j. n.). Ředitelství státních drah v Olomouci vyjádřilo se v připsi ze dne 9. června 1926, že nečiní námitek proti exekučnímu zabavení pohledávky 667 Kč 91 h příslušející povinné straně a že jest ochotno vyplatiti tuto částku přímo bernímu úřadu ve Fryštátě. Ředitelství státních drah v Olomouci bylo tedy jako poddlužník označeno již vymáhající stranou v exekuční žádosti a samo se uznává za poddlužníka. Jest tedy poddlužníkem ředitelství státních drah v Olomouci, správně čl. stát, zastoupen tímto ředitelstvím (§ 295 ex. ř., též výnos býv. min. žel. ze dne 28. září 1899, čís. 34674 ve Věst. min. spr. 336/99). Okresní soud ve Fryštátě není tedy exekučním soudem ani podle druhé věty Šu 18 čís. 3 ex. ř., ale jest jím okresní soud v Olomouci, v jehož obvodu jest sídlo poddlužníka.

Čís. 6209.

Má-li dlužník obecný soud na Slovensku, jest exekučním soudem pro exekuci zabavením a přikázáním k vybrání pohledávky dlužníkovy proti poddlužníku, bydlícímu v historických zemích, soud, v jehož obvodu má sídlo poddlužník (§ 18 čís. 3 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 17. srpna 1926, Nd II 116/26.)

Záporný spor o příslušnost mezi okresním soudem v Moravské Ostravě a okresním soudem v Púchově (na Slovensku), který z těchto

soudů má zakročiti jako exekuční soud v exekuční věci nezl. Jiřiny K-ové proti Františku R-ovi bytem v L., okres Púchov o 411 Kč s přísl. vzhledem na exekuci vedenou proti dlužníku zabavením a příkázáním k vybrání tomuto příslušejícího nároku na odbytne proti zaopatřovacímu ústavu Vítkovického horního a hutního těžarstva ve Vítkovicích jakožto poddlužníkovi, rozhodl Nejvyšší soud v ten způsob, že ustanovil příslušnost okresního soudu v Moravské Ostravě.

Důvody:

V důsledku čl. 2 zákona ze dne 28. října 1918, čís. 11 sb. z. a n. platí ve státě Československém utvořeném z tak zvaných historických zemí, patřivších dříve k Rakousku a ze Slovenska a Podkarpatské Rusi dvoji zákonodárství, arcit' nikoli obojí v celé státní oblasti, nýbrž každé ve své části nyní jinak jednotného nedílného státního celku (§ 3 úst. list. ze dne 29. února 1920, čís. 121 sb. z. a n.). Totéž platí i pro obor exekučního práva, v němž platí pro bývalé historické země exekuční řád ze dne 27. května 1896, čís. 79 ř. zák. a uvoz. zák. z téhož dne čís. 78 ř. zák., kdežto pro Slovensko a Podkarpatskou Rus má platnost zase čl. LX : 1881 se změnami a doplňky dále vyhlášenými. I když zákon ze dne 1. dubna 1921, čís. 161 sb. z. a n. (nyní zákon ze dne 8. června 1923, č. 123 sb. z. a n.) v čl. III č. 3 a čl. VII č. 2 písm. i ustanovuje, že tuzemskem ve smyslu civilních řádů soudních jest území Československé republiky, v němž tyto zákony platí, sluší tomu rozuměti jen ve smyslu právě dotčeném. Má-li tedy v tomto případě dlužník svůj obecný soud ve věcech sporných na Slovensku, tedy mimo zdejší právní oblast, přichází pro stanovení příslušného exekučního soudu v úvahu předpis § 18 čís. 3 ex. ř. věta druhá, kde se stanoví, že, nemá-li dlužník svého obecného soudu ve věcech sporných v tuzemsku, t. j. v téže právní oblasti, povolán jest jako exekuční soud zakročiti okresní soud, v jehož obvodě jest bydliště, sídlo nebo pobyt poddlužníka. Dle toho jest tedy okresní soud v Mor. Ostravě tím soudem, který v této věci jako soud exekuční zakročiti má.

Čís. 6210.

Uznal-li muž před poručenským soudem otcovství k nemanželskému dítěti, byl tím právní poměr jeho jakožto nemanželského otce stanoven s absolutním právním účinkem a toto pravoplatné zjištění stavu váže tak dlouho, dokud není odstraněno výrokem soudu, že toto zjištění otcovství jest nesprávné a že nemanželským otcem je někdo jiný. Oprávněným k této žalobě jest pouze nemanželské dítě, nikoliv nemanželská matka a jest mu prokázati, že uznatel dítě nezplodil neb že uznání a přijetí jeho nestaly se platně.

(Rozh. ze dne 18. srpna 1926, R I 538/26.)